

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
2.500 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 5 | Actualitat

En perill el refugi antiaeri 819 per obres de la parròquia

La destrucció de part del refugi podria posar en risc l'acord perquè sigui visitable. L'ajuntament fa el seguiment després d'aturar un dies les obres

Pàg. 8 | A Fons

La coeducació en l'ús i l'ocupació dels espais

L'escola té un gran potencial com a catalitzador del canvi social. Un pati coeducatiu aporta beneficis per a l'aprenentatge, la salut i les competències socials

Pàg. 10 | A Fons

El complex esportiu Magòria comença a veure la llum

En marxa el concurs públic per la construcció del futur complex amb el plec de condicions de la Taula d'Esports. Camp de futbol 11 i 7, pavelló i petanca.

Gayarre 42, dret a l'habitatge vs. màfies i especuladors - Pàg. 9 -

L'especulació i els monstres del clarobscur

La situació que es viu als barris de Barcelona respecte a l'habitatge és especialment greu i alarmant. Les crides sobre el perill de l'especulació i la gentrificació dels barris comencen a sonar a vell, però desgraciadament la situació no fa sinó empitjorar. La propietat immobiliària s'ha convertit en un valor a l'alça als mercats i taurons i voltors frisen per jugar al casino amb les vides de veïns i veïnes. Expulsions per impagaments de lloguer, no renovacions de contracte, desallotjament d'ocupacions, desnonaments invisibles, expulsions del barri o impagament d'hipoteques, les formules en què el dret a l'habitatge digne queda en paper mullat són múltiples quan intervé el benefici privat.

Com deia Gramsci, en el clarobscur abans de l'arribada del nou món sorgeixen els monstres. Empreses que diuen fer actuacions fora de la justícia per entregar al capital habitatge recuperat per veïnes. El que en altres temps s'anomenava màfia, grups jeràrquics que utilitzen la intimidació, la violència i l'extorsió per enriquir-se a ells i als rics. Les pràctiques d'empreses com Desokupa són una pràctica il·lícita i criminal que no es poden permetre. En un moment on l'habitatge està en crisi per l'expulsió de veïnes, pujades desorbitades i altres pràctiques que situen aquest dret fora de l'abast de moltes persones, el capital intenta assegurar que les seves rendes segueixen pujant per qualsevol mitjà. El més greu de la situació és la complicitat del govern que de la mà dels mossos d'esquadra protegeix i empara l'actuació d'aquests grups, quan justament haurien d'actuar per fer-los desaparèixer.

LES PARETS PARLEN

envia'ns la teva foto a laburxa@gmail.com

**SINDICAT
DE LLOGATERS**

Dins el Grup d'Habitatge de Sants es creen diferents tipus de relacions, algunes són lleugeres, alguns riures dins de l'assemblea, altres comparteixen el pes de trobar-se en una situació igual de dura i en la majoria dels casos amb el pas dels dies s'acaba teixint un vincle maco i tendre. Per això ens dol dir que recentment, a causa de problemes de salut, ens ha abandonat una companya, que cadascuna del GHAS veiem d'una manera diferent però que totes estimàvem per igual. El teu somriure en moments difícils serà el que ens deixarà marca.

Que la terra et sigui lleu Cristina.

-La teva segona família-

La Burxa

Periòdic de comunicació
popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim setmanalment al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42).
Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.

No ens fem responsables dels articles d'opinió.

Publicació mensual.

Llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT- NO COMERCIAL.
Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA.

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

la Burxa
la fem entre totes...
vine i participa !

Segueix-nos a:

www.laburxa.org

Sants Viu

FOTO | Els Castellers de Sants en la seva diada d'aniversari

FOTO | Correfoc del 39è aniversari dels Castellers de Sants

Maig d'aniversaris als carrers

El mes de maig és quan neixen gran quantitat de projectes culturals i contraculturals del nostre barri, i aquí en teniu tres exemples.

I és que el segon cap de setmana de maig els carrers de Sants han viscut 4 aniversaris d'aquells que no passen desapercibuts. Si anem per ordre de naixement, de més jove a més veterà, trobarem que el Centre Social Can Vies, epicentre de la contracultura del barri de les darreres dues dècades, ha celebrat les seves 22 primaveres. I que un any més ens ha recordat que l'autogestió és la vida dels barris, una autogestió que fa que avui en dia el CSA sigui dels pocs projectes del barri que viuen no només sense subvencions de cap mena, sinó que viuen al marge de les regles del sistema, aturant cada intent de desallotjament, contraatacant quan ha estat imprescindible. La majoria d'activitats de l'aniversari s'han anat distribuint al llarg de la setmana, amb el dissabte 11 com a data clímax on s'han concentrat gran part de les activitats del cartell.

Si parlem d'aniversaris, cal mencionar el que diumenge s'ha celebrat a la plaça Bonet i Moixí, el 26 aniversari de la colla casteller de Sants. Els Borinots han tornat a omplir la plaça amb 3 colles i castells de dificultat i vistositat, com el poc habitual 9 de 7 amb l'enxaneta encavalcant els tres poms abans de descarregar el castell, i un tancament amb 8 pilars a plaça i un pilar caminat que

ha pujat les escales de l'església. Llàstima de caiguda de la colla tarragonina convidada que ha hagut de necessitar atenció sanitària en segona ronda.

Un cop més les escales de la plaça s'han omplert de camises grises i càntics habituals, i és que la colla, manté un gruix important de participants que li permeten encarar el futur amb nous reptes. El final de traca, sembla ja ser un emblema de la colla per tancar la diada a plaça.

No obstant si parlem de traques, petards i pólvora, aquí trepitgem terreny dels diables. I si bé els borinots feien seva la plaça diumenge, dissabte va ser terreny de la colla de diables en el seu 39 aniversari. El correfoc inicial a la Plaça Osca i que va omplir els carrers del barri de foc i fum, color i petards, va ser seguit per la colla i drac local amb la participació de diables de la colònia Güell, Castelldefels i Cornellà.

Però si alguna entitat havia de celebrar coses aquest cap de setmana, era l'Agrupament Escolta Joan Maragall d'Escoltes Catalans. Una entitat de l'educació en el lleure que ha sobreviscut a tots els impediments que al llarg dels anys ha anat trobant, la manca de locals on portar a terme l'activitat, o la manca de infants en altres èpoques. Crisis que avui podem assegurar que han superat i que 50 anys després de la seva fundació va poder reunir a diverses generacions de llops, raiers i pioners o caps en una festa al passeig de Sant Antoni a tocar de l'Estació de Sants.

FOTO | Agrupament escolta Joan Maragall

“És de mínims” campanya d'Endavant OSAN

L'organització política Endavant OSAN, tenia prevista la presentació de la seva línia d'acció política el dissabte 1 de juny al Casal Independentista, sota el lema “És de mínims, per una vida digna”. Una presentació que va comptar amb la participació de Queralt Badia, en nom de l'organització independentista i que va esbossar els 5 eixos principals de la campanya, alhora que posava èmfasi en la defensa de l'habitatge digne. Banca pública, regulació del preu del lloguer de l'habitatge, subministraments energètics i de telecomunicacions, servies públics garantits i un salari de 1200 € per a una jornada de 30 hores setmanals. 5 punts que l'organització detalla en un diari de campanya que fa alguns dies van repartir a les portes del metro de plaça de Sants i que avui ocupaven les cadires de la sala del Casal.

Després del torn de Badia, han parlat la Tahis Cloquell en nom del Grup d'Habitatge de Les Corts i Saadia, Abdulah i Cristina, en nom del Grup d'Habitatge de Sants. Totes quatre han radiografiat l'estat de l'habitatge a la ciutat i les múltiples problemàtiques amb les quals es troben. Des dels desnonaments invisibles a les concentracions davant dels portals per evitar l'execució judicial. La manca de regulació de lloguers, la intersecció entre raça, gènere i classe que s'acumulen a l'hora de trobar habitatge, la manca d'ajudes reals al lloguer, i un llarg etcètera de casuístiques. A part, cal sumar-hi el tema de Desokupa, i com les famílies hi estan fent front. Veïnes que no poden negociar una sortida a canvi de diners o d'un habitatge provisional, perquè el que tenen és una manca d'habitatge. Les veïnes aposten per fer front col·lectivament tant al problema de l'habitatge com a les tàctiques mafioses de la propietat, i emplacen a les presents a començar una campanya per il·legalitzar Desokupa.

El darrer a parlar ha estat Carles Riera, diputat de la CUP que després d'escoltar les vivències i propostes de les veïnes organitzades ha dit que “ven poc podia aportar de nou”, i que en tot cas faria una valoració més global. En aquesta valoració va posar en relleu el paper de l'habitatge en el pla mundial, recordant que a pocs anys vista, dues tercers parts de la població mundial viurà en ciutats, i que per tant la batalla per un habitatge digne haurà d'anar a més si no volem ser expulsades de casa nostra. Ha posat l'exemple de Brasil, on cada cop més faveles són desallotjades per a construir-hi nous habitatges per a població adinerada.

Des del punt de vista Capitalista, ha manifestat que l'habitatge és després de la plusvàlua del treball, el sector que més renda de classe treballadora retorna als propietaris dels mitjans de producció, i que corre pressa trencar aquesta transferència de capitals de baix cap a dalt, si volem construir una alternativa.

Ja en la part final i entomant l'autocrítica, el diputat cupaire ha dit que cal que l'esquerra independentista es vinculi amb més força a aquesta lluita, i que la campanya “És de mínims” és una bona aposta per a aglutinar propostes i unir esforços, perquè tot i que les victòries petites són importants, davant un enemic tan potent com el capitalisme, cal plantar batalla juntes i alhora. I és per això que ha plantejat l'encert de la proposta política d'Endavant, que ha situat en un horitzó pragmàtic i programàtic, uns punts que lluny de ser una alternativa socialista i que a molts països d'Europa estan superats per països socialdemòcrates, a casa nostra, una aposta tant de mínims sembla radical. Senyal de les mancances dels partits i sindicats de l'esquerra oficial que no han sabut articular cap salvavides per al gruix de la classe treballadora.

Can Migra

Un espai okupat al barri per a persones migrants

FOTO | Can Migra en el moment que es va fer pública l'okupació

Clara Victòria

Al finalitzar la manifestació llibertària del 1r de maig d'aquest 2019, les manifestants tornaven cap al barri després de sortir de la Plaça Països Catalans. En arribar al carrer Galileu s'aturaven i es feia pública l'okupació del nou espai alliberat Can Migra, que havia estat okupat uns dies abans. Diverses pancartes eren tretes per les finestres mentre les concentrades al carrer animaven i saludaven amb entusiasme l'okupació.

Can Migra naixia de la necessitat que l'eslògan "ciutat refugi" esdevingui una realitat més enllà de les paraules hipòcrites de les administracions.

Aquest espai sorgia de persones i col·lectius que treballen per l'enxarxament antiracista. Pretenia donar una solució habitacional a persones que a causa de les polítiques racistes

de migracions, no disposen d'habitatge. Persones que en l'actualitat no disposen d'una llar. La resposta a aquesta problemàtica ha estat la unió de les pròpies afectades amb col·lectius solidaris i antiracistes que a través de l'acció directa i l'auto-gestió volen donar resposta a la falta d'un dret tan bàsic com l'habitatge.

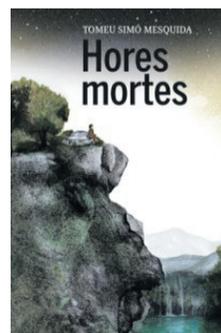
L'edifici de tres plantes i dos locals comercials fa més de deu anys que està abandonat. Fa set anys l'immoble ja va ser okupat i va romandre en aquesta situació tres anys. Després va ser tapiat en la seva pràctica totalitat. L'edifici es troba en una situació de propietat complexa que l'ha portat a aquesta activitat. Fruit d'una herència està repartit entre diversos germans. Fa dos anys va ser destapiat i es van realitzar unes petites obres per tal de facilitar la seva venda que estava al voltant del milió d'euros. Però passat el temps l'abandonament ha seguit essent la norma de l'immoble.

Can Migra naixia de la necessitat que l'eslògan "ciutat refugi" esdevingui una realitat més enllà de les paraules hipòcrites de les administracions. Les persones migrants es troben en una vulnerabilitat burocràtica i legal absoluta i una de les conseqüències és que moltes acaben dormint al carrer o en altres solucions que estan molt lluny d'una vida digna.

Contes tradicionals, contes de veritat.

Disponibles a la Ciutat Invisible i online a espelmaedicions.com

Hores mortes és una novel·la rural il·lustrada que no et deixarà indiferent.

Si vols llegir una bona novel·la, breu i potent: **Hores mortes**

De Tomeu Simó amb il·lustracions de Maria Padilla

Disponible a la Ciutat Invisible i online a espelmaedicions.com

PVP: 11 €

Espelma
EDICIONS

971 621 578

info@espelmaedicions.com

El refugi antiaeri 819 en perill per les obres de la parròquia de Santa Maria de Sants

FOTO | Excavadora de les obres del bisbat sobre el refugi 819

Rubén Molina

El monstre de la guerra desperta sovint heroïcitats. No al camp de batalla, sinó de les que la pateixen, la de la solidaritat. Durant la guerra civil espanyola es va dur a terme una de les pràctiques militars més infames, el bombardeig de la població civil. Malgrat estar a centenars de kilòmetres del front, el feixisme portava la mort a la ciutat com eina de guerra i terror. És segurament

un dels records més intensos que conserven els barcelonins que van viure el conflicte. La resposta de la ciutat és una mostra de la solidaritat i capacitat d'organització popular.

Els túnels dels metros es van utilitzar com a refugi, però no tothom tenia temps a arribar un cop sonaven les alarmes. Així de forma autoorganitzada les veïnes de la ciutat van construir centenars de refugis. Cada pocs carrers, amb les seves pròpies mans, amb múltiples entrades, petits i gran. Unes construccions que van permetre salvar milers de vides i

En l'actualitat el servei d'arqueologia de l'ajuntament està fent el seguiment per assegurar el futur del refugi i la seva conservació.

que va esdevenir un dels sistemes més efectius dels que després s'utilitzaran a altres conflictes com la Segona Guerra Mundial. Aquests refugis estaven realitzats de totxanes i excavats en forma de galeria de mina, cosa que facilitava la construcció i els accessos.

Al nostre barri diferents obres han deixat al descobert alguns d'aquests. Els més recents al carrer Càceres i a Riera de Tena. Tots dos van tornar a ser sepultats. Des d'entitats en defensa del patrimoni i associacions veïnals fa anys que es demana poder recuperar-ne aquests per la seva conservació i documentació. Una demanda llargament reivindicada és poder fer algun d'aquests visitables per la seva divulgació.

Això semblava que es podria aconseguir amb el refugi 819, construït pel veïnat sota l'església de Santa Maria de Sants. La seva ubicació era coneguda, si podia entrar i és dels més grans construïts a Sants. Les obres que està realitzant la parròquia donaven la possibilitat de poder, aquest cop sí, poder conservar aquest

refugi i obrir-lo al barri.

Però a mitjans de maig van saltar les alarmes quan una retroexcavadora començava a fer forats per realitzar els fonaments del bloc que vol construir el bisbat. Diferents veïnes van documentar com semblava que s'estava esfondrant part del sostre del refugi. Tot i que l'ajuntament va respondre que el refugi no corria perill, l'endemà va paralitzar les obres. En l'actualitat el servei d'arqueologia de l'ajuntament està fent el seguiment per assegurar el futur del refugi i la seva conservació. Malgrat això les obres continuen i tal com avancen sembla que els danys causats són importants.

El patrimoni és el llegat físic que ens arriba del passat. Trossos d'història que podem tocar i el testament viu d'aquelles qui la seva veu ja es va apagar. La seva destrucció és un luxe que no ens podem permetre i una responsabilitat col·lectiva mantenir-lo. I més en aquest cas on parlem d'una construcció autoorganitzada que va permetre salvar la vida a centenars de santsenques.

Taverna
la bayxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

ASSOCIAT!

EL TEU
CONSUM
TÉ PODER

WWW.LECONOMAT.CAT

L'Economat
SOCIAL

COOPERATIVA DE TREBALL
CONSUM RESPONSABLE I AUTOGESTIONAT

C/CONSTITUCIÓ 85, BAIXOS
DILLUNS - DIVENDRES 9H30 - 13H30
DIMARTS - DIVENDRES 16H30 - 20H30
DISSABTE 10H - 14H

CUINÀ DE BARRI

terra d'escud

ESMORZARS
MENÚ AL MIGDIA
CARTA DE NIT
OPCIÓ VEGETARIANA
BEGUDES DE LA TERRA
CERVESES ARTESANES
CULTURA POPULAR

C/PREMIA 20, BAIXOS. 08014
SANTS. PAÏSOS CATALANS
93 422 16 13 WWW.TDK.CAT

pintxos
llores
vermut
truita
barri
cooperativisme

KOP DE MÀ

C/Riego, 4. Sants

Pizzeria Ristorante
Putxinel·lis

Menú migdia 10,90€
Menú pizza 8,50€

Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668
Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat
www.restaurantputxinells.com

Manifest per a un debat transparent i democràtic sobre el futur dels terrenys municipals del recinte firal de Montjuïc

Plataforma **la Fira o la Vida**

Ens diuen que a Barcelona no hi ha gairebé sòl municipal per construir l'habitatge públic que la ciutat necessita, però això no és cert.

El recinte firal de Montjuïc ocupa 27 hectàrees de sòl públic municipal, molt cèntric, que l'Ajuntament té llogat al Consorci de la Fira, fins al desembre de 2025, per una mensualitat de dos cèntims d'euro el metre quadrat.

Així doncs, hi ha prou temps fins al 2025 per obrir un debat i decidir què farem amb aquest espai de 27 hectàrees de propietat municipal, on seria possible construir fins a 10.000 habitatges, en un projecte sostenible modèlic i un entorn d'alta qualitat ambiental.

Però, per una decisió unilateral i opaca i sense cap debat previ ni procés participatiu, l'Ajuntament ja ha signat amb la Generalitat de Catalunya i la Cambra de Comerç un acord que, sota el lema "Una fira, dos recintes", preveu destinar 380 milions d'euros a l'ampliació del recinte firal de l'Hospitalet i la renovació del de Montjuïc. Amb aquest acord, l'Ajuntament assumeix i dona per bo un projecte impulsat per Fira de Barcelona, anomenat "Univers Montjuïc", del qual no s'han donat a conèixer més detalls, tret que seguirà sent un recinte tancat destinat a acollir grans esdeveniments i que ja s'ha previst inaugurar amb motiu de la celebració del centenari de l'Exposició Universal del 1929.

Com a ciutadania i veïnat de Barcelona, ens preguntem: qui ha decidit que és prioritari per a la ciutat invertir recursos públics en acollir grans esdeveniments?

Barcelona no necessita més Fira, ni més gentrificació, ni més feina precària, ni més

economia extractiva, ni més corbates, ni més contaminació, ni més pistes a l'aeroport del Prat, ni més creuers al port, ni més turisme de congressos.... No necessita aprofundir encara més en un model econòmic que entén la ciutat com un gran espai de negoci, mentre externalitza tots els problemes que el propi model provoca.

El que ens cal a Barcelona és més habitatge públic i posar fi a un model de ciutat que beneficia les elits i esclafa les classes populars.

Tenim la possibilitat de construir al peu del Montjuïc un barri obert i ple de vida, amb zones verdes, carrers transversals que relliguin el Poble-sec i la Font de la Guatlla, equipaments, tallers, petit comerç i habitatge per milers de veïnes.

Què triarem? Recinte tancat per a les elits o barri obert per a les veïnes? **La Fira o la vida?**

- Exigim que l'Ajuntament renunciï a ratificar l'acord signat el passat mes de febrer i faci públics tots els detalls del projecte "Univers Montjuïc", de renovació del recinte firal.
- Exigim que l'Ajuntament obri un debat per deliberar amb la societat civil organitzada, des d'ara fins al desembre de 2025, quin ha de ser el destí dels terrenys municipals que ara ocupa la Fira de Montjuïc.

Més de 30 anys de vida

Col·lectiu d'Artistes de Sants

Ens remuntem a finals de la dècada dels seixanta, quan es varen retirar de la circulació els tramvies a Barcelona, quedant tancada i en desús la Compañia General del Tramvia, que es trobava al carrer de Sants. I és a mitjans de l'any 73, quan el Centre Social de Sants, veient les necessitats del barri, va engegar una campanya de sensibilització, amb una exposició fotogràfica, que sota el lema "Salvem Sants dia a dia, ni pas elevat, ni museu del tramvia", es varen iniciar un seguit de reivindicacions per molts veïns i veïnes, entre ells artistes plàstics. Del somni a la lluita, fou l'any 1977 quan quedà aprovat, i inaugurat com a ús públic part d'aquest espai, remodelant-se la resta, i inaugurant-se en la totalitat l'any 1984. Era el 9 de gener d'aquell mateix any, quan Toni Roca, membre del Consell del Centre Cívic, va convocar i aglutinar a tots aquells artistes del barri, per tal de donar vida a la sala d'exposicions, de l'edifici Jacint Laporta i Mercader, que havia estat tan demanada, naixent aleshores el Col·lectiu d'Artistes de Sants. Partim d'un grup reduït de pintors i ceramistes, de funcionament assembleari i voluntari, que volia difondre les arts plàstiques, i que a poc a poc es va anar consolidant, i eixamplant, on l'escultora Lluïsa Franch, va adquirir el compromís de coordinació i va vetllar per a que aquella sala expositiva, fos perdurable indefinidament, per a tots els artistes al barri de Sants, i que des de l'any 2010, porta el seu nom, en memòria a tot l'esforç i lluita que exercí, al llarg de la seva vida. Sempre hem mantingut l'esperit de millora i d'obrir-nos a nous objectius i projectes, sense perdre de vista les nostres arrels, ni la pròpia identitat, pel que a les comissions de les Mostres d'Art i exposicions inicials, avui hem de sumar, les creades al llarg de tota la nostra trajectòria: "Art i Dona, el grup Juvenil, Sants Porta Oberta a la Poesia, Versos a Raig Fet, Col·lectiu Grup de Comèdia, Cine Fòrum, Tertúlies del Batibull". A més, des de l'any 2008 impulsem amb el CC. Cotxeres Casinet el concurs d'Art Jove, i des de l'any 2013 gestionem les parets de l'espai polivalent a Sala Nova de Sant Medir.

Vam néixer amb Cotxeres, hem viscut tot el moviment sociocultural, i vam voler pertànyer al Secretariat de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, perquè ens sentíem i creiem com ells en el fet cultural i social dels nostres barris. Molts projectes nostres han estat compartits per diferents entitats i viceversa; hem participat i participem en activitats amb altres entitats, perquè creiem en el teixit associatiu, a més que, el veritable artista sent interès pel barri on viu, per la ciutat, pel món que el rodeja, i ha de ser crític en tot moment, perquè tot ens influeix en la nostra creació i convivència.

FOTO | Les nenes i nens de l'Escola Popular de la Bordeta

Escola Popular de la Bordeta

En poques setmanes arriba l'estiu i a l'Escola Popular de la Bordeta estem molt contentes: el nostre primer curs!

Queda molt lluny quan el 14 d'abril presentàvem per primera vegada l'Escoleta al barri i explicàvem que hi hauria un nou espai al barri, pel barri i per als i les nens i nenes.

Les obres i tenir l'espai preparat van portar més feina del que pensàvem... però el 20 d'octubre inauguràvem el curs amb una xocolatada a la plaça Joan Corrades.

La setmana següent ja vam començar amb els/les peques a construir l'Escoleta que volem. Així doncs, en el dia a dia de l'Escoleta hem fet activitats molt diverses com treballar el racisme, conèixer quins són els drets dels infants, visitar espais del barri que volíem descobrir com Can Batlló, el Parc de l'Espanya industrial, el Kop de mà, l'Horta Alliberada...

A banda de les activitats que cada grup d'infants amb les seues acompanyants han anat duent a terme durant tot el curs, com a Escoleta hem participat d'altres espais del barri i hem organitzat activitats per al barri. El dia 16 de desembre juntament amb el Grup d'Habitatge de Sants (GHAS) vam muntar un "mercadillo" amb donacions que ens havia fet la gent i així poder finançar ambdós projectes, a més també es podia col·laborar mitjançant una paella que vam fer per a poder dinar totes juntes i anar fent xarxa al barri.

Com que aquesta primera trobada va ser tot un èxit, el 17 de març, també conjuntament amb el GHAS, vam organitzar una calçotada a l'Horta Alliberada que tenim al barri. Va haver-hi molt bon ambient des del matí i fins a la nit.

Com no podia ser d'altra forma, per al dia de Sant Jordi vam convocar a totes les famílies de l'Escoleta que participessin de la diada i així fer que tots els infants es coneguessin més

entre ells. Vam berenar xocolata amb pastissos totes juntes i vam jugar a trobar llibres que hi havia amagats pel barri.

El 18 de maig, en el context de la Primavera Cooperativa de Sants i com que ens agrada molt sortir a jugar a qualsevol cosa que impliqui tenir una pilota, vam fer un equip de futbol i vam participar del torneig d'entitats. Ens ho vam passar molt bé, encara que no vam guanyar cap partit i que érem els més petits del torneig.

Com que som un equip per a tot i si ens toquen a una, ens toquen a totes, vam estar des de ben d'hora dia 29 de maig a l'edifici de Gayarre on viuen companyes nostres. Aquell dia els matons de Desokupa les van voler intimidar i fer fora de casa seua. Totes les que vam voler, vam poder dinar juntes a l'Escoleta i a la tarda vam estar juntes fins tard.

Ja per acabar el curs, aquest cap de setmana del 8 de juny, participem també de la Fira Migrant i

1r curs de l'escoleta popular de la Bordeta!!

diversa que es fa a Can Batlló. Les famílies portaran te i pastissos i les infants i les acompanyants farem una gimcana per a conèixer l'espai de Can Batlló. A veure si aconseguim resoldre tots els enigmes que amaguen les proves!

Ara ja estem de tancament i quan acaba l'escola ordinària també acaba l'escoleta perquè alguns marxem fora per l'estiu, ja que som moltes les que no som originàries de Barcelona. Farem una festa de fi de curs on ens trobarem totes les acompanyants, amb totes les infants i les seues famílies per a acomiadar-nos i fer valoració del curs i propostes per al curs que ve, que començarà al setembre.

Ha sigut un primer curs ple de reptes constants, de coneixença, d'emocions molt intenses, d'inseguretats, de buscar-se i trobar-se, d'estima i sobretot de molta il·lusió de què el projecte segueixi endavant i es pugui fer cada cop més gran i siguem més les que hi participem.

Canviar el pati per canviar el món

Foto | Taller amb les infants per repensar el pati d'escola

Com coeduquem en l'ús i l'ocupació dels espais?

Equal Saree

T'has preguntat mai com són els patis de les escoles? El pati de l'escola és un espai molt important en l'aprenentatge de les criatures però, a la vegada, és un espai tan quotidià que no li donem prou importància i normalitzem situacions de desigualtat.

Podem considerar que el pati de l'escola és el primer espai públic de la infància, aquell on les criatures aprenen a relacionar-se i a organitzar-se fora del control familiar. Les normes són menys rígides que a les aules i el professorat acostuma a intervenir menys. I és en aquest espai de major llibertat on podem percebre millor la reproducció dels rols socials i culturals.

Què observem a la majoria de patis? Generalment hi ha un grup dominant, format majoritàriament per nens, que ocupa la part central i realitza activitats expansives, ocupant vora el 70% de l'espai. Aquesta activitat sol ser un esport competitiu en equip (sent el futbol el preferit al nostre context), un tipus d'activitat associada al comportament viril. Això no vol dir que les nenes no puguin jugar a futbol sino que

socialment les animem menys a realitzar aquest tipus d'esports. Només cal engegar la televisió o fixar-se en la distribució per gèneres a les activitats extraescolars. El resultat d'això és que la majoria de nenes resten a la perifèria del pati amb menys opcions per a l'esbarjo i ocupant només al voltant d'un 30% de l'espai.

Amb el disseny de l'espai estem reforçant aquesta desigualtat. La distribució del pati dona protagonisme a una única activitat, que es situa en una posició central i visible. La resta d'activitats moltes vegades ni tan sols es tenen en compte en el projecte arquitectònic, són invisibles. Això no és casual, és el que ha passat al llarg de la història amb les experiències i necessitats de les dones. Una de les reivindicacions de l'urbanisme feminista és que aquestes siguin reconegudes i integrades en el planejament de les ciutats.

Un pati coeducatiu aporta beneficis per a l'aprenentatge, la salut i les competències socials: augmenta l'activitat física de les nenes durant l'esbarjo, diversifica les opcions de joc, fomenta les cures i les activitats creatives, augmenta la interacció i el joc compartit entre nenes i nens i redueix els conflictes durant l'esbarjo.

Quin missatge estem transmetent? Amb aquesta configuració de l'espai les criatures aprenen que hi ha unes activitats més importants que altres i uns grups socials que ocupen els espais privilegiats mentre que altres queden als marges. És important que reflexionem sobre aquests aprenentatges

invisibles que influencien les criatures al llarg de la vida i es traslladen a altres espais públics.

La performància de la masculinitat i el tipus d'interaccions "teatralitzades" entre homes (per exemple treure's la samarreta per celebrar un gol), són estratègies que es despleguen moltes vegades de manera inconscient però que generen limitacions d'accés i expulsió simbòlica de la resta de persones en un determinat espai, en el cas del pati, la pista. Aquest tipus de situacions les patim també als espais públics: totes ens hem sentit incòmodes alguna vegada al passar per llocs ocupats per determinats grups d'homes. En el millor dels casos creuem de vorera o modifiquem el nostre recorregut però són situacions que poden arribar a limitar els nostres desplaçaments per la ciutat. Sentim que aquells espais no ens pertanyen, simbòlicament són espais prohibits. La pista de futbol és un espai prohibit. No es pot ocupar per fer-hi altres activitats, ni es pot travessar. Fins i tot passar-hi a prop és un risc, sempre pots rebre un cop de pilota.

El canvi és necessari, i també, possible. L'escola té un gran potencial com a catalitzador del canvi social. Diversos col·lectius i persones, entre elles Equal Saree, treballem perquè analitzar i transformar col·lectivament el pati sigui un punt de partida per assolir canvis més profunds. Un pati coeducatiu aporta beneficis per a l'aprenentatge, la salut i les competències socials: augmenta l'activitat física de les nenes durant l'esbarjo, diversifica les opcions de joc, fomenta les cures i les activitats creatives, augmenta la interacció i el joc compartit entre nenes i nens i redueix els conflictes durant l'esbarjo.

Perquè viure en igualtat de condicions demà comença jugant en igualtat de condicions avui.

Equal Saree és una cooperativa dedicada a l'urbanisme i l'arquitectura feminista (equalsaree.org)

Gayarre 42

Dret a l'Habitatge

vs. màfies i especuladors

Qui és realment ANTONIO FERNÁNDEZ BARDON?

NI PETITS NI GRANS ESPECULADORS ENS FARAN FORA DEL BARRI

Antonio Fernández Bardón és el propietari del Bloc Gayarre 42, que va ser okupat després de buidar-lo de veïnes, per reformar-lo i apujar-ne el preu el lloguer.

Bardón va comprar el Bloc a MK Premium. Com Bardón, es publicita com a empresa d'inversió patrimonial però és un fons voltor que es dedica a buidar blocs de veïnes per especular amb assetjament i matons.

CONTRACTA DESOKUPA PER FER FORA DE CASA LES FAMÍLIES DEL BLOC GAYARRE

Petit empresari del barri?

Antonio Fernández Bardón és advocat al seu bufet d'advocats Bardón Group, amb seu a Poblenou i Santa Coloma de Gramanet. Al bufet hi treballa **Oscar Carod Segarra**, advocat que porta el cas de Gayarre, la seva mà dreta. Al mateix domicili de Poblenou, hi ha registrades tres immobiliàries i el bufet d'advocats.

Qui presta serveis de seguretat a Bardón Group és Bertillon Consulting, empresa d'**Alfredo Gutiérrez Argüelles**, ex-inspector cap del Cos Nacional de Policia de Barcelona i participant de la guerra bruta contra ETA als grups paramilitars del GAL.

Petit propietari?

Bardón té registrada una primera immobiliària del 2004, **BardónInmo**. També és propietari de **Bardón Services** amb la seva dona, una immobiliària que es dedica també a la rehabilitació i construcció. És a dir, a l'especulació amb blocs com Gayarre, que buida, rehabilita i lloga a un preu més alt.

L'empresa **Next Door Real Estate** és també propietat únicament de Bardón. Aquesta immobiliària de caràcter internacional i d'alt standing amb seu al carrer Viladomat de Sant Antoni lloga i ven pisos a **empresaris, turistes, inversors internacionals i persones amb un alt nivell adquisitiu**.

Què EXIGIM a Bardón i els seus còmplices?

1. FORA presència de DESOKUPA del Bloc Gayarre
2. QUE Govern, Interior i Mossos deixin d'EMPARAR MÀFIES DE MATONS i creïn protocols d'actuació de Mossos
3. Que Bardón trenqui el contracte amb Desokupa i faci servir la VIA JUDICIAL

Si tu també defenses el Bloc Gayarre, ajuda'ns a fer-li arribar aquestes tres clares demandes

#GAYARREESDEFENSA
#BARDONESPECULA

FOTO | Façana del bloc de pisos de Gayarre 42

Redacció

Si al barri de Sants, hi ha hagut algun protagonista la setmana de ressaca post electoral, ha estat la comunitat de veïnes del carrer Gayarre 42. Aquest bloc va ser ocupat el 24 de febrer en finalitzar la mobilització veïnal contra els pisos rusc i per un habitatge digne. Aquell dia, no només es va denunciar que el model de negoci de Haibu no era una solució digna per a les persones sense llar, sinó que a més a més es va donar sortida, a aquesta situació per a 6 famílies amb menors a càrrec amb l'ocupació d'un bloc que feia temps que estava abandonat. Aquest havia estat buidat de veïnes per MK Premium, una de les empreses destacades en extorsió i expulsió de veïnes, i posteriorment venuda a una petita empresa especuladora Bardón SL.

Les darreres setmanes, les veïnes del bloc, i per mitjà del Grup d'Habitatge de Sants, van denunciar la

intimidació amb cartes signades per l'empresa Desokupa, emplaçant-les a marxar de casa seva. Unes amenaces que el matí del dimecres 29 van passar de les paraules escrites als fets.

Com és habitual, cada matí les veïnes baixaven de casa per a portar les criatures a l'escola, moment que va ser aprofitat per membres de Desokupa per entrar de manera il·legal a la finca, sense autorització i per la força. Quan els van tenir dins l'edifici, les veïnes es van tancar als seus habitatges, van demanar ajuda als grups de suport del barri i van trucar als mossos per denunciar la situació. Quan les solidàries van poder arribar a Gayarre, també ho feien els mossos d'esquadra. La situació a priori fàcil de resoldre, identificant i fent fora els intrusos de Desokupa, es va anar complicant de mica en mica quan els mossos, un cop més, es va posar del costat de l'empresa de desallotjaments privats, protegint-los i fent un desplegament de dotzenes d'agents que impedi-

les solidàries fer suport a les veïnes de Gayarre 42, impedit a cops de porra la seva presència davant del portal.

Però de realitat només n'hi havia una, ni jutjats havia tramitat cap ordre de desallotjament, ni mossos tenia cap base legal per fer-ho, i per tant, l'empresa Desokupa estava cometent una il·legalitat. Motiu pel qual les habitants del bloc van tramitar la pertinent denuncia.

Veient que les hores anaven passant i no hi havia cap mena de moviment, el carrer es va anar movent. A primera hora de la tarda un grup de persones entra a les oficines de Next Door Real State, del carrer Viladomat 114, per tal de pressionar a l'empresa que ha enviat els membres de Desokupa, perquè aturin el desallotjament i abandonin l'edifici.

La pressió popular coordinada, dins la immobiliària i a les portes de Gayarre 42, on la premsa cada cop para més atenció, possibiliten l'acord. La propietat desestima fer

el desallotjament amb Desokupa i seguirà la via judicial, però l'empresa mantindrà vigilància en dos dels pisos de l'edifici que ja no estan ocupats.

En la mateixa nit dels acords, les veïnes rebran més sorolls i molèsties per part de l'empresa, cosa que serà denunciada durant l'endemà. La situació queda doncs a partir d'aquest moment en una difícil treva, on les veïnes han de conviure amb l'angoixa de tenir dins del bloc de pisos dos pisos amb presència de matons.

Per seguir pressionant l'especuladora Bardón SL a què renunciés a l'extorsió i la violència, el Grup d'Habitatge de Sants va convocar una manifestació el dissabte 8 de juny a la tarda on van participar prop de mig miler de persones. Aquestes van deixar clar que no deixarien que sicaris i especuladors expulsessin a les veïnes de casa seva.

El complex esportiu Magòria

comença a veure la llum després d'anys de retard

Imatge | Plànol de la proposta

Imatge | Recreació del futur camp de la Magòria

Rubén Molina

Si un dia qualsevol ens aturem a pensar quin paper juga l'esport a la societat ens podem endur una bona sorpresa. Per una banda observarem el paper central que ocupa en l'oci. Hores i hores de televisió dedicades a l'esport, bàsicament el futbol masculí, omnipresència a les xarxes socials, quasi la meitat del quiosc, etc. Un dels negocis més rendibles del planeta, i també un dels que millor exemplifica les desigualtats socials.

Les instal·lacions esportives són equipaments bàsics pels barris. No tan sols per la seva funció en la salut de les veïnes, sinó també com eines importantíssimes per la sociabilitat de les comunitats

Però més enllà de tot això, l'esport és la realització exercici físic en un marc reglamentat i competitiu. Per tant una de les millors maneres de mantenir el cos en unes condicions de saludables optimes. Aquí comença una de les contradiccions que trobem als barris de Sants. La falta d'instal·lacions per a la realització d'esport, tant per clubs com per usuaris. El cas més exagerat és precisament el de l'anomenat esport rei, el futbol onze. En els barris de Sants, Hostafrancs, La Bordeta, Badal i Font de la Guatlla no es disposa de cap instal·lació d'aquestes característiques des que l'any 2011 es va tancar el camp de Magòria.

Aquesta mancança sembla que podria arribar en breus a la seva fi. Al mes de gener la Taula d'Esport del Secretariat d'Entitats de Sants feia pública la

seva proposta de cara al nou complex esportiu que s'ha de realitzar on estava l'antic camp. L'última setmana de maig sortia el concurs públic per la construcció del nou complex esportiu Magòria. La Taula d'Esports ha liderat tot el procés per aconseguir que a la fi el complex esdevinguí una realitat. Agrupa vint-i-sis clubs i entitats esportives, on participen més de tres-mil joves i infants. Alguns dels membres de la Taula, com la Unió esportiva Sants, van realitzar campanyes de mobilització i conscienciació per tal d'accelerar el retorn del camp de futbol a Magòria.

Una història de retallades i retards

Com molts dels plans urbanístics que afecten Sants, cal remuntar-nos fins al 1976. En aquell any s'aprova el Pla General Metropolità de Barcelona, on es regulaven un seguit de plans urbanístics que havien de fer la ciutat més habitable. Al foc de les lluites veïnals de la transició a Can Batlló - Magòria s'hi destinaven 70.189m2 per a equipaments i zona verda. Aquesta disponibilitat de sòl sortia del soterrament de les vies i la seva posició estratègica. Aquest pla, però, no concretava ni definia zones ni equipaments. L'any 2002 es fa la primera modificació del pla, a la qual seguirà una altra l'any 2006. En total es redueixen a 42.000m2 la dotació per equipaments, dels quals haurien d'anar 16.000m2 a Magòria, d'aquests 11.000m2 específicament destinats usos esportius.

Aquestes modificacions però, no fan que es mogui cap pressupost ni iniciativa per part de l'administració fins a l'any 2011. L'entrada de les veïnes a Can Batlló comença els canvis urbanístics, que a la zona de Magòria es va veure afectada pel tancament del camp de futbol i la construcció de les noves torres d'habitatge privat. L'ajuntament mou els clubs que utilitzaven les instal·lacions esportives al camp de l'Energia de la Zona Franca per a un període de dos, tres anys. De moment ja n'han passat set. La UE Sants, un dels clubs més

afectats assegura que la part més afectada ha estat la seva esfera social entorn del primer equip. En les categories inferiors el canvi no ha afectat gaire, tan sols ha passat a tenir una majoria de jugadors/es de la zona franca. Però en el primer equip ha suposat perdre socis i aficionats. Un nou greuge per un equip històric de Catalunya que la falta d'instal·lacions ha fet anar migrant de camp en camp, sovint, com ara, fora del barri que li dona nom.

Proposta de consens

La feina realitzada per la Taula d'Esport i els clubs que en ella hi participen han fet que després de molt batallar el nou complex està ja enfilat. En el concurs públic l'ajuntament ha incorporat bona part del plec de condicions realitzat per la Taula. Es destaca que a més de les instal·lacions pròpiament esportives també s'hi vol incloure altres de per fomentar la pràctica saludable de l'esport i la integració social de les usuàries. D'aquesta manera el complex haurà de comptar amb un camp de futbol onze, un de futbol set, un pavelló cobert i 16 pistes de petanca. Aquestes instal·lacions hauran d'anar equipades amb vestidors versàtils, aules d'estudi i acollida, un espai social, sales de musculació, de serveis mèdics i d'entrenament teòric. La valoració tant de la Taula com dels clubs és positiva, ja que el concurs ha respost a les seves exigències. Malgrat estar contents recorden que se segueix amb els retards, ja que el concurs hauria d'haver sortit a inici d'aquest any. Es mostren expectants i il·lusionats de cara a les propostes que es puguin presentar al concurs.

Les instal·lacions esportives són equipaments bàsics pels barris. No tan sols per la seva funció en la salut de les veïnes, sinó també com eines importantíssimes per la sociabilitat de les comunitats. Perquè l'esport no sigui un negoci, sinó que sigui una pràctica de salut i comunitat, ha de disposar d'espais adients i accessibles pel veïnat.

T'has sentit violentada alguna vegada al ginecòleg?

Espai Feminista de Sants

Despullar-te, espatarrar-te, deixar que et furguen el cony, parlar-li a una persona desconeguda de les teves intimitats... No totes tenim el mateix nivell de pudor o vergonya, però per a qualsevol dona, passar pel ginecòleg és un mal tràngol que ens col·loca en situació de vulnerabilitat i indefensió. Una visita ginecològica requereix un clima i un espai adequat que minimitzi la incomoditat de la situació, tot i que de vegades això no és així.

El maltractament pot anar des de la brusquedat en les exploracions al menyspreu prepotent. La manca d'intimitat, amb cadires davant de finestres sense cortines o el trànsit de persones per les consultes són una mostra de la poca consideració cap a les pacients. Comentaris irrespectuosos, masclistes o humiliants que qüestionen el sofriment provocat i tracten les dones d'histèriques. Presumpció sempre d'heterosexualitat normativa, amb judicis valoratius sobre la vida afectiva i sexual de les pacients. Tons intimidatoris que eviten donar informacions sobre possibles patologies o tractaments. O un excés de paternalisme que fa innecessari escoltar les opinions o temors de les usuàries, o que justifica que no s'expliquin els processos que es realitzaran. Total, per a què?, si som unes queixones exagerades que, a més, no

entendrem res...

El servei de ginecologia, disciplina mèdica que afecta exclusivament les dones, no sembla haver estat concebut pensant en nosaltres. A alguns professionals els falta la perspectiva de gènere necessària per entendre que tenim necessitats diferents que els homes, malalties diferents o diferents formes de viure-les. Un enfocament imprescindible per empatitzar amb nosaltres i proporcionar-nos el tracte càlid i humà que la situació exigeix.

Sabem que la sanitat, com tot, pateix un biaix de gènere. Tot el que excedeix el seu model bàsic, l'home blanc hetero, és considerat com una anormalitat o es desconeix. En l'imaginari col·lectiu, per exemple, el símptoma de l'infart més conegut és un dolor irradiat des del braç esquerre. Poques persones saben que en les dones aquest dolor es manifesta, en canvi, a l'esquena entre els omòplats. Els símptomes específics femenins no existeixen i l'infart es converteix en la primera causa de mort entre les dones. El mateix podem dir de la Síndrome Premenstrual, aquest desequilibri hormonal biològic que provoca alteracions emocionals i metabòliques naturals, però que la medicina considera com una exageració hormonal o una anomalia. Les dones, és a dir la meitat de la població, passem per neuròtiques davant d'un baró -ésser normal de referència- que no pateix aquests desequilibris. En aquesta lògica,

tenir la regla tampoc deu ser normal. S'entén, doncs, que els productes d'higiene femenina no siguin de primera necessitat.

La part de la salut que és exclusivament femenina, aquella que sempre es quedarà en un segon pla, la tendim a viure tal com ens han ensenyat a viure tot que es considera no normatiu en tant que no afecta els homes: com una cosa íntima que no es comparteix. Qualsevol pot imaginar una conversa en el seu treball al voltant dels temors d'anar al dentista, però no tant una en què unes dones narrin la seva experiència quan van anar a fer-se una citologia i la tortura dolenta de l'espècul en la vagina o la desagradable sensació de quan ens raspen el coll de l'úter. Al CAP Numància i altres centres de salut dels nostres barris, les dones de totes les edats i condicions, van a les seves visites de ginecologia amb el desig de "passar la mala estona" tan ràpid com sigui possible. I quantes s'hauran sentit menystingudes, quantes hauran patit autèntiques situacions desagradables, normalitzant males praxis i interioritzant tot això que no deixa de ser un impacte emocional en la seva salut integral? I quants d'aquests professionals, consulta rere consulta, estaran maltractant dona rere dona, amb un tracte que consideren normal?

El feminisme davant la prostitució: abolició o regulació?

Aquest article forma part d'una sèrie entorn al tema de la prostitució, que pretén mostrar diferents postures des del feminisme. Seguirem amb el debat obert al proper número de La Burxa.

Neus Casajuana

Cal deixar clar que existeixen molts tipus d'abolicionisme i el que presentaré a continuació es basa en la defensa dels drets de les dones, en la implantació de polítiques socials que protegeixin les víctimes d'aquest sistema prostitucional i que davant de un problema real s'aportin solucions reals.

Parlar de prostitució, és parlar d'una acció de compravenda: on la mercaderia es el cos de la dona i la part compradora -en general home- aporta un valor monetari, establint així una relació desigual de poder i submissió. La prostitució es lucre del tràfic de dones, una de les vulneracions més greus dels drets humans i un atac directe a la llibertat individual de les dones explotades.

Es una màfia que cada dia esclavitzava milions de dones i nenes arreu del món amb crueta i perversa promesa de llibertat; una expressió brutal del

masclisme. Segons les Nacions Unides, és un dels principals motors econòmics del món i una de les principals economies submergides; motiu pel qual la seva clandestinitat ajuda a invisibilitzar el fenomen. UN aporta dades horripilants com que dels 12 milions de persones que estan en situació de tràfic, el 75% són dones o nenes; per fer-nos una idea de la grandària d'aquestes xifres estem parlant d'un número molt més elevat que el nombre d'habitants a Catalunya.

Espanya tendeix a no ser número u en rankings a nivell europeu; excepte quan es tracta d'estadístiques en quan a consumició de prostitució. Espanya és destí de turisme sexual a Europa i no existeix voluntat política de millorar i solucionar la vulnerable situació d'explotació que pateixen milers de dones al territori, amb l'ajuda d'una societat còmplice. Una societat que estigmatitza, marginalitza i vulnerabilitza, encara més, a la dona. No només vénen de fora, sinó que, segons estudis, el 40% de la població masculina espanyola ha consumit alguna vegada a la seva vida sexe pagat; així es com en termes generals es conceptualitza la prostitució, però cal deixar clar que no es compra sexe ni consentiment, sinó resignació.

Dins la nostra societat hi ha gent que pensa que

quan una dona es queda sense recursos de cap tipus, sempre queda una sortida fàcil: fer-se puta. Aquesta opció, senyors, no n'és. No és una opció haver de posar el nostre cos en venda perquè, senyors i joves, el sexe no és un dret; el sexe es un intercanvi afectiu voluntari entre dos o més persones d'igual a igual. En el moment en que existeix un altre tipus d'intercanvi: ni es afectiu, ni es voluntari, ni és d'igual a igual.

Aquestes dades emfatitzen la misogínia arrelada a la nostra cultura que ens cosifica, una vegada més; i on l'explotació sexual es l'expressió culminant de l'aliança entre el sistema patriarcal i capitalista. D'aquest negoci només en surt beneficiada una part, l'opressora; el putero, entès com el proxeneta o usuari. La lluita de l'abolició es perseguir als puteros, no a les víctimes; prostituir, que no prostituir-se, sigui penat.

Els neoliberals defensaran la llibertat sexual de la dona; sempre i quan sigui en benefici al gènere masculí, es clar. Els que ho nombren com treball sexual, que pensen que hi ha dones que s'hi dediquen perquè volen o que es tracta d'una professió com una altre, motiu pel qual s'hauria de legalitzar. Llavors el dia de demà, no ens hauria d'estranyar quan a la cua de l'INEM fos aquesta l'única oferta sobre la taula.

AVUI FA 20 ANYS

Què passava al barri fa 20 anys?

Revisem l'hemeroteca per recordar la portada del número 15 de **La Burxa** del mes de juny de 1.999

Et pots posar en contacte amb nosaltres als
C.S.A Can Vies i Hamsa.
O trucant al tlf/fax:
93 442 62 53

La BURXA[★]

núm. 15
Juny de 1999
1.500 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

TALL DE TRÀNSIT A LA CRTA. DE SANTS

La comissió de veïns i veïnes pel soterrament de les vies exigeix una resposta

Unes 250 pesones, el passat 7 de maig, van tallar la Carretera de Sants per demanar el soterrament de les vies de Renfe i Metro que separen el barri de Sants. Durant la concentració, convocada per la *Comissió de Veïns i Veïnes pel Soterrament de les Vies*, es van penjar dues pancartes on es podien llegir frases com "Pel Soterrament de les vies i una rambla ajardinada".

Aquesta acció està enmarcada dins les mobilitzacions que els veïns i les veïnes de Sants estan realitzant per demanar el soterrament de les vies i, així, dignificar el barri. De moment, però, no han rebut cap resposta viable de les administracions, per això la Comissió ha assegurat que, després de l'estiu, "faran una mobilització constant, com tallar la circulació un cop per setmana, per tal de fer-se pesats/des i a veure si així

Pancarta que presidia la protesta veïnal

ens fan cas". Dins d'aquest marc, la Comissió té previst convocar una assemblea a principis de juny a l'Escola Vicenç Vives per arribar a la zona de la Riera Blanca.

La Comissió també ha dit que la resposta de les administracions, en referència a les cartes que van enviar (mirar La Burxa 13) es pot resumir en: "tots ho estan estudiant, tots

ho arreglaran, però ningú es mulla!", exceptuant la resposta de la Conselleria de Medi Ambient perquè encara no ha arribat.

Tot i això, la Comissió s'ha posat en contacte amb un parlamentari d'Izquierda Unida que, segons sembla, presentarà una Proposta No de Llei al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats.

SETGE A CAN TUNIS

Els controls eran constants a l'entrada del barri

El passat 12 de maig un grup de policies muntats a cavall van impedir, durant tot el dia, l'entrada a Can Tunis a totes les persones toxicòmanes que anaven a comprar heroïna al barri. Van impedir, inclús, que s'acostés a la zona la camioneta que habitualment reparteix xeringilles a Can Tunis. Les persones toxicòmanes (ni ningú) van entendre perquè no podien passar i ho van anar intentant durant tot el dia. Cada cop que algú s'acostava, arribava ràpidament un policia i li ho impedia, com si es tractés d'un joc infantil. La policia va realitzar nombroses identificacions i va detenir

unes cinc persones que es trobaven en ordre de busca i captura. La extremadament "dura" i "útil" jornada va acabar i, al matí següent, tot va tornar a la normalitat (que a Can Tunis significa veure patrullar cotxes de policia durant tot el dia). El resultat d'aquesta absurda maniobra policial ha estat, segons fonts que ens arriben d'ambulatoris de Nou Barris, un considerable augment de morts per sobredosi ja que, les persones toxicòmanes, al no poder punxar-se aquell dia a Can Tunis, van buscar la dosi a altres llocs amb conseqüències fatals.

CAMPANYA CONTRA LA IMPUNITAT POLICIAL

El passat dijous 6 de Maig un jove del barri va ser detingut per la policia aquell mateix dia van fer quatre detencions més arreu de la ciutat. Als cinc detinguts els acusaven d'haver participat en uns incidents que va haver-hi amb la policia durant la bicicletada contra els desallotjaments convocada per l'Assemblea d'Okupes de Barcelona el 24 d'Abril, on un agent va apuntar amb la seva arma contra la gent que hi participava. Les detencions s'enmarquen en una campanya de setge contra aquest moviment social creant una llista negra i detenint a gent que ni tant sols va ser a l'acte, únicament pel seu pressupost d'activisme en diferents moviments socials. Les cinc persones van ser retingudes durant més de 40 hores, fins que el jutge de guàrdia, Fernandez Oubiña va acceptar un Habeas Corpus (assentint que la policia no tenia proves per fer les detencions) i va decretar la seva llibertat.

El dimarts 11 de maig es va convocar una roda de premsa

on a banda de membres del col·lectiu okupa hi van assistir diversos grups com la FAVB, el FAGC, el col·lectiu de solidaritat amb la rebel·lió zapatista, entrepobles, la casa de la solidaritat, PI, CGT, PCC i EUiA. On tothom va coincidir en fer un front comú des de la diversitat i l'especificitat dels diferents col·lectius per denunciar aquests tipus de fets.

El dia 16, l'operació policial, portada a terme pel "Grup VI de la Brigada de Informació de la Policia Nacional" en la que s'havien fet cinc detencions i hi havia cinc detencions més per fer, va quedar suspesa pel jutge titular del jutjat d'instrucció nº32, qui va citar a declarar les deu persones implicades (les cinc detingudes i les cinc buscades) el divendres 28/5. Alhora tenint en compte que aquest funcionament policial no és aïllat sinó que se suma a la constant repressió que pateixen els moviments socials i reivindicatius, i fruit de la reunió oberta a tots els col·lectius, del dia 12 de maig

continua pàg 2

LA BURXA[★]

- Editorial
- Soterrament vies
- Setge a Can Tunis
- Contra la impunitat policial
- Cròniques de... nº3
- Ordre de desallotjament per Can Blanco
- Mà dura al Districte
- Abús policial
- Enderrocament parcial de l'Hamsa
- Contra-Infos
- Agenda i Cançó
- Ressenyes

HUMOR

DICCIONARI POPULAR DE SANTS

Trap: Reaggeton sense dir Papito

Un Can Migra: Unitat de temps molt reduïda. Ja m'han fet fora de la feina he durat menys que Can Migra

El dia 1 d'Octubre: Ve a substituir la frase: el dia de la marmota

Circ de Can Batllo: -Vaig al Circ de Can Batllo
-Hi ha Cabaret?
-Nosc, jo em referia a la Rave de després

Després de la desafortunada secció Sants pel món, la Xinxxa presenta:

SANTS PER BARCELONA
Perquè si ja costa sortir del barri, com per sortir de la ciutat

Irene: El divendres vaig conèixer un guiri a la plaça Osca i tot i que acostumo a sortir per les nits a pintar Tourist go Home, aquest em va fer replantejar la meva postura, perquè estava prou bo. Em va fer conèixer un món nou, la tal Gràcia, vam provar totes les especialitats tradicionals: xupito de gingebre, paté d'aguacate i per acabar vam pujar a un garito ple de guiris on vam poder ballar Reggae tota la puta nit, es deia Kasa la Muntanya o algo així

Raul: Anava jo l'altre dia fent footing (hem de recuperar aquesta paraula) per Montjuic quan sense donar-me compte vaig sortir dels límits del barri i quan ho vaig veure... Els meus ulls no donaven crèdit... Barcelona... dona al mar! Des de la cima del Castell vaig poder veure unes platges caribenyes banyades pel mediterrani, on en comptes de palmeres hi ha grues industrials i els pesquers son immensos creuers

Marc: Pues vaig pujar a Vallcarca de festa, se'm va acostar un pavo que em va ficar noseque al cubata i la veritat no recordo gaire més. Sols podria dir que estava rodejat de penya amb ulleres de sol del Decathlon

Mucho se ha escrito sobre las "vecinas" de Gyarre, pero nadie habla del duro día a día de los nazis, matones, controladores de acceso. Esta gente que ahora vive en Sants -en las viviendas de las vecinas de Gyarre que consiguieron ahuyentar- también intentan integrarse en el barrio.

Nos cuenta su rutina uno de ellos: su jornada de matón empieza cuando termina su otro trabajo, pues está pluriempleado para sobrevivir, el pobre. No revelaremos de qué trabaja para no ser acosado por el Grupo de Chorizos de Sants. En el recibidor deja la porra y el escudo de la Brimo para coger el carrito, pues Daniel Esteve les ha apuntado a la Garrofera, porque ya no podían más de comer en el Pans & Company. De hecho, el más emprendedor de sus compañeros, un exparamilitar de Kosovo, está participando en la Xarxa de Reciclatge d'Aliments.

Les es de gran ayuda, pues en una mano puede cargar 40 kg de Pan mientras en la otra carga los restos sanguinolentos del perroflauta que intentaba no compartir las escasas pizzas que se habían hallado.

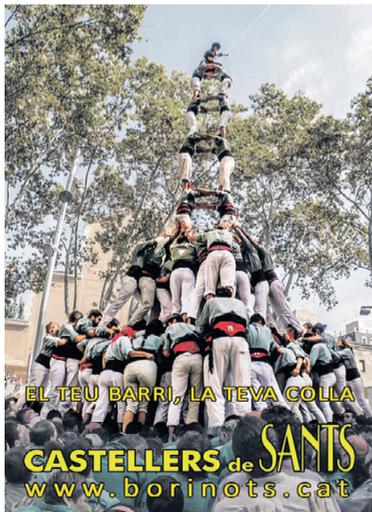
Mientras camina por el barrio ya no sabe a quien debe saludar, pues de tantas palizas que ha repartido ya confunde caras. El pobre ha recibido amenazas, vejaciones e incluso una invitación a degustar cerveza de Can Batlló, espeluznante

A su favor, una señora no imaginaria, asegura que siempre saludan y que los chicos de Daniel Esteve piden muchos taxis con la mano bien extendida. También cree que el molinillo ese que llevan todos tatuados les da un aire de equipo muy cuqui.

Después de no molestar a las vecinas ni causar destrozos en la escalera, se meten en la cama, on espero que els atormentin tota la merda que fan cada dia.

Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume.compte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

LACOL
ARQUITECTURA
COOPERATIVA
INFO@LACOL.COOP
WWW.LACOL.COOP
93 172 06 77
CICERÓ 5, LOCAL

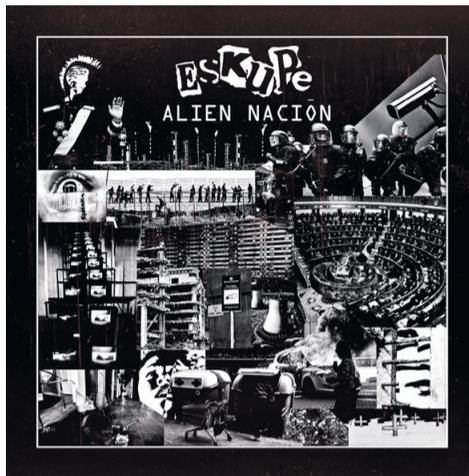

Anuncia't a La Burxa!
i col·labora amb la comunicació popular i autogestionada!
★
Escriu-nos a laburxa@gmail.com

MÚSICA

Alien Nación Eskupe

David Vázquez

Fa 20 anys neix a Barcelona una banda de punk amb la pretensió de seguir l'escletxa dels seus referents musicals, tot imitant-los i fent dels himnes d'aquests les seves primeres versions i composicions. Així neix Eskupe, entre okupa i centre social, passant per baixos, tuguris, locals i els bars més subversius i inhòspits de la ciutat comtal. Del mític Casal okupat del Guinardó que els veure néixer, al santsenc i no menys mític CSOA Hamsa, fins a arribar a la seva pròpia catedral punk del

carrer Astúries al barri de Gràcia, Kan Titella. Amb el pas del temps, el grup comença a donar forma al seu propi repertori i sense presses, però sense arribar-se a aturar mai, es fa un nom a l'escena local primer i a altres escenes més llunyanes més endavant. Del Llobregat a Ponent i de gira fins a l'Europa de l'Est.

Amb Alien Nación, arribem al seu cinquè treball oficial, començant amb una primerenca maketa, incloent-hi el disc compartit amb Kako i sense oblidar el "En todos los lugares que pisan los modernos", tota una declaració de principis i "Romperlo todo". En aquest darrer

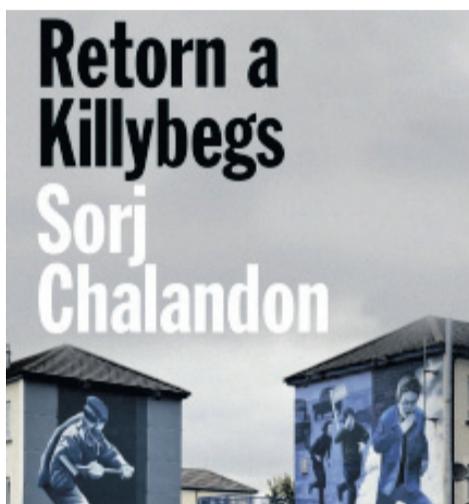
disc que ara presenten, ens trobem la mateixa essència Eskupe punk i la velocitat de sempre, però amb un so més acurat i alguna concessió al mig temps poc habitual "Futuro?", que et permet agafar aire, abans que la puntada sònica del conjunt del treball t'arrabassi sense preguntar. Som davant 10 talls de canya de la de veritat que no et deixaran indiferent, amb la mateixa personalitat de sempre, la peculiar veu de Zaguán, el motor-baix d'Alejo, la seguretat a la guitarra de l'Uri i amb nova benzina i sang jove amb Will a les baquetes.

Punk del de tota la vida contra les modes de plàstic!

LLIBRES

Retorn a Killybegs, de Sorj Chalandon

La Inexplicable

Retorn a Killybegs és la història d'un traïdor. En Tyron Meehan surt de Killybegs, el seu poble natal a la república d'Irlanda, quan encara és un nen. Són els anys de la segona mundial, i la mare, sola amb nou criatures, es trasllada amb la seva canalla a Belfast, a casa del seu germà. Però els irlandesos miraven aquella guerra de lluny. La seva guerra estava molt més a prop, als carrers dels seus barris, contra les forces armades i policies del Regne

Unit. En Meehan aviat s'uneix a l'Exèrcit Republicà Irlandès (IRA) i comença una vida de clandestinitat i armes. Veu morir els seus amics i coneguts, comparteix amb ells presó, repressió i tortura, les condicions miserables dels barris catòlics de Belfast, el desencant, la pobresa, la ràbia. I en un moment donat, també serà un traïdor.

El llibre està escrit en primera persona, alternant capítols de narració en un temps no lineal amb el diari d'en Meeran un cop retornat a Killybegs, els anys 2000, vell, derrotat i menyspreat pels seus

i pels anglesos. Chalandon no jutja el seu personatge (basat en Denis Donadson, integrant de l'IRA i més tard traïdor confès i que havia estat amic de l'autor), el deixa parlar i explicar les seves raons i tries durant la vida, tot i que sovint siguin difícils d'entendre. Un bon llibre per recordar el conflicte d'Irlanda i aprofundir en la seva part més humana, les contradiccions de la lluita, les creences i la realitat que s'imposa.

Retorn a Killybegs. Sorj Chalandon
Traducció al català de Josep Alemany
Ed. Butxaca 1984

LLIBRES

Leia, Rihanna y Trump. de Proyecto Una

De cómo el feminismo ha transformado la cultura pop y de cómo el machismo reacciona con terror

Deskontrol editorial

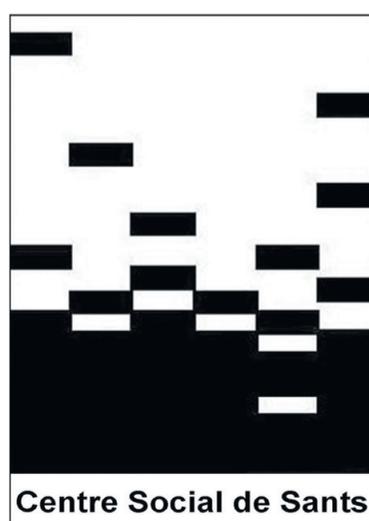
El nostre temps està sumit en el caos. Les xarxes d'internet estan repletes de fakenews, trols i fòrums on habiten nerds, geeks i altres espècies fosques. En els últims anys els memes, fils de Twitter i estrelles del pop han omplert el debat polític fins l'avorriment. La lluita cultural és el principal front de batalla de la alt-right i el conservadorisme. L'hegemonia del capitalisme i el

patriarcat depenen avui del control del pensament. La cultura pop està canviant el Vell Món i totes les subcultures que funcionaven com a refugi de masculinitats tòxiques es regiren com una bèstia ferida. Davant aquesta situació d'emergència, diferents grups, espais i persones han decidit organitzar-se.

Què tenen en comú tots aquests fenòmens? És la nova ona dretana i feixistoide una reacció a les conquestes del feminisme o viceversa? Tot això intenta desentranyar

aquest llibre. Una imprescindible anàlisi de la cultura popular com un camp de batalla. Un retorn a la lluita per la conquesta d'allò mainstream, de polititzar els espais que són el mercat del consum cultural. Omplir de contingut les sèries, pel·lícules i les xarxes socials on es juga el guerra de les mentalitats. Una mirada fresca que trenca amb l'academicisme de l'esquerra per tornar a la cultura popular.

Ed. Descontrol, Col. Fem Veus. 2019

Janet Biehl i Peter Staudenmayer

ECOFASCISMOLECCIONES SOBRE
LA EXPERIENCIA ALEMANA

208 págs | 17 €

viruseditorial.net

Centre Social de Sants

CATÀLEG LLIBRES 2018

EDITORIAL
DESCONTROLdescarrega el catàleg
<http://bit.ly/2o5efqb>impresnta@descontrol.cat
editorial@descontrol.cat

c/Constitució 19, Can Batlló 93 422 37 87 dill. a div. 10h a 14h i de 15h a 18h.

la Ciutat Invisible

Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...www.lacitatinvisible.coop
c/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Assemblea Groga de Sants

Assemblea de la comunitat educativa.

assembleagrogasants.blogspot.com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

Castellers de Sants

Assajos dimarts i divendres.
borinots@borinots.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

Cooperativa de Consum Panxa Contenta

Grup de consum crític
Dijous de 19h a 22h
panxacontenta.wordpress.com
coope.espai.obert@gmail.com

Fem Front al Turisme a Sants

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants
http://frontturisme.sants.org
frontturisme@sants.org

Grup d'Habitatge de Sants

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge
Diumenges a les 16h
facebook.com/GrupHabitatgeSants
Pl. Joan Corrades

Hortet de La Farga

Carrer Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica
Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí
hortetdelafarga@gmail.com

La Troca

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.
https://latrocasants.org
hola@latrocasants.org
espaicofope@gmail.com
C/ Olzinelles, 31

La PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.
Acollida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h
Per confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
apahdebarcelona@gmail.com
c/ Leiva, 44

Sants. TV

Televisió comunitària de Sants
http://sants.tv
contacte@sants.tv

Universitat Lliure a Sants

http://sants.unilliuere.cat
unilliuere@gmail.com

CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assemblea: dimecres a les 19h
Kfeta: dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies

Acció Llibertària de Sants

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)
Dimecres a les 19.30h a Can Vies
acciollibertariasants@riseup.net
@AccLibSants

La Guerxa

Espai de salut
Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaisalutcanvies@gmail.com

Negres Tempestes

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles
http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

La Burxa

Periòdic de comunicació popular
http://laburxa.org
laburxa@gmail.com

Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24
Dilluns a divendres, 18h - 23h
https://cis-jaumecomppte.cat
contacte@cis-jaumecomppte.cat

Arran Sants

Organització juvenil de l'esquerra independentista
http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants

Colla Bastonera

Grup de cultura popular
https://collabastonerasant.wordpress.com
collabastonerasant@gmail.com

Endavant Sants

Organització Socialista d'Alliberament Nacional
http://www.endavant.org
expansio@endavant.org

Punt d'Informació Laboral

Assessorament laboral
COS Barcelonès
Dilluns de 18:30h a 21h

Can Batlló

C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

Espai veïnal autogestionat
Dilluns a dijous: 10h - 13h / 18h - 21h
Divendres: 10h - 13h / 18h - 22h
Dissabtes: 10h - 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo

Centre de Documentació dels Moviments Socials

Arxiu de documentació dels moviments socials
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciutatinvisible.coop/
arxiudelaciutat@gmail.com

Espai Arts

Col·lectiu d'artistes
Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatlló

Espai Comunitari de Formació Permanent

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.

Fusteria Col·lectiva

Taller de fusteria comunitària
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

La Nau

Espai familiar
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred
lanauespaifamiliar@gmail.com
@La_Nau

Malabaristes InExtremis

Taller de malabars
Dimecres de 18h a 20:45h

Rocòdrom

Dilluns, dimecres i divendres, 18h - 21h
Neteja col·lectiva: dimarts de 18h - 21h
Dones escaladores: dimecres 10h - 13h

Taller Col·lectiu d'Infraestructures

Taller d'infraestructures col·lectiu
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

Taller Obert de Mobilitat

Espai d'autoreparació de vehicles
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h

La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31

Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.
https://www.lleialtat.cat/
info@lleialtat.cat

Esplais i Caus de Sants-Montjuïc

Federació de les entitats de lleure del Districte

Sants-Niggurath

Associació lúdica dedicada als jocs de taula, rol, estratègia i simulació
sants.niggurath@gmail.com

Òmnium Sants-Montjuïc

Secció Local d'Òmnium
santsmontjuic@omnium.cat

Teatre dels Borinots

Grup de teatre dels Castellers de Sants

Set d'Escenari Teatral

Associació cultural dedicada a les arts escèniques
grupset@hotmail.com

Donar veu a la Memòria

Projecte teatral i de memòria de l'Institut Lluís Vives

Col·lectiu d'Artistes de Sants

Grup que aplega artistes de diverses disciplines de Sants
col.lectiuartistesdesants@hotmail.com

Col·lectiu d'Artistes Orientals

Associació cultural xinesa

Coral La Vinya

Stop Mare Mortum Sants, Hostafrancs i la Bordeta

Grup en defensa dels drets de les persones refugiades

Sindicat de Llogateres

Sindicat en defensa del dret a l'habitatge i un lloguer assequible, estable, segur i digne.
sindicatdellogateres@gmail.com

Trama

Cooperativa de dinamització cultural i la sensibilització social
trama@trama.coop

Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada
C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants
casaljovesants.wordpress.com
casaljovesants@gmail.com

Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

Associació de veïns i veïnes de Sants
Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
www.centresocialdesants.org
csocialsants@gmail.com

Assemblea Salvem Les Pensions

Espai de defensa del sistema Públic de pensions
Dimecres de 18:30h a 20:30h
salvemlespensions.wordpress.com
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions

Horta Alliberada

C/ de Càceres, 15

Projecte comunitari d'hort urbà
Assemblea dimarts 20h

Vols saber on pots trobar la Burxa?

Escaneja el codi QR i entra al nostre mapa de distribució!

ESPAI COMUNITARI VEINAL AUTOGESTIONAT
C/CONSTITUCIÓ 19

CAN BATLLÓ
veïnal i autogestionat

ESPAI D'ENCUNTRE OBERT
AL C/11 DE JUNY
DE DILLUNS A DISSABTE
DE 10H A 13H I DE 18H A 21H

DE LES RUNES FLOREIX
CAN VIES

MAFETA OBERTA
DIJOUS I DIVENDRES
18 A 22:30H

COL·LECTIUS I TALLERS:
COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA ABS
LA TRAMA FEMINISTA
JOVENS TERRES DE L'EBRE
LA GUERXA (AUTOGESTIÓ DELS MALESTARS I LA CURA)
MÚSICS CAN VIES
LA BURXA
TALLER ARTS ESCÈNIQUES
TALLER ARTS MARCIALS
NEGRES TEMPESTES
GRUP DE COSTURA NIU D'ARANYES

C/JOCES FLORALS 40-2 | MÉS INFO: WWW.CANVIES.ORG

Encara no tens la samarreta de la Burxa?

Ja pots triar la teva: n'hi ha 4 de diferents!

★

Vine a buscar-la a
La Ciutat Invisible
Carrer de Riego 35

FORMA PART DE LA BURXA

ÉS MOLT FÀCIL

Participa al diari de comunicació popular dels barris de Sants

REDACCIÓ

MAQUETACIÓ

DISTRIBUCIÓ

CONTINGUTS

IL·LUSTRACIÓ

XARXES SOCIALS

FOTOGRAFIA

B
La Burxa

Escriu un correu a:
laburxa@gmail.com